

Bruixa de dol

Maria-Mercè Marçal

«Els teus llavis. La fruita. La magrana...»

Els teus llavis. La fruita. La magrana...
Àngel rebel, tot olor de gingebre.
Atrapa'm pels replecs d'aquesta febre.
Vine amb verdor de pluja. Sargantana

que em fuges pels cabells
al bat del sol, ales d'ocell nocturn!
Serves per cor la Lluna o bé Saturn
i, als ulls, un tast de boira matinera.

El teu cos mineral. Sal. Vi. Maduixa.
Com una serp, cargola't al meu ventre
i cerca'm, amb verí d'amor, el centre.

Tu seràs un gat negre. Jo una bruixa.
Ens fitarem errants, i en el desvari
la lluna, cega, encendrà l'escenari.